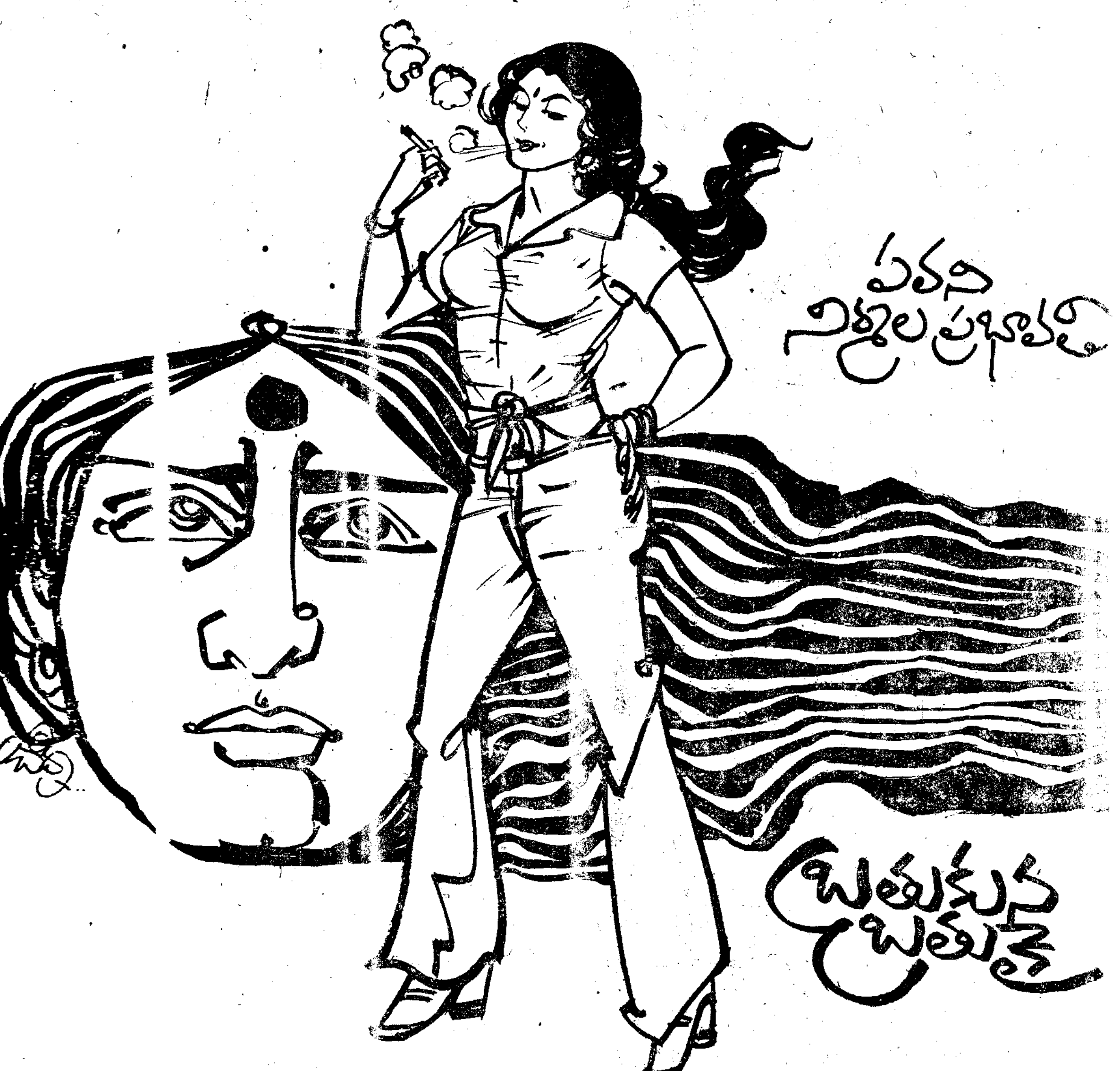

తెల్లియన్ ఆగిపోయింద
గంట కావొస్తోంది. ఆ
బండి పట్టాలు తప్పి పడి
గిస్తున్నారట. అదే అం
పెళ్ళి నెల రోజులుంది. చే
వున్నాయి. బోలెడంత
చేతికిందికి పాయి వచ్చే
ఏమిటో ఆకోపిస్తుంటే గ
ఈలోగా అర్ధంటు ప్రయ
ఎనిమిది గంటల ప్రయా
పటం, పదుములు పీకేస్తు
పక్కనే కూర్చుని వున్న
పేపరు పట్టుకుని వున్నార
పేపరు చూడటం లేదు స్టే
టీ స్టాల్ దగ్గర కేంద్రీ
చూపులు ; కుతూహలంగా
స్టేషన్లో టీ స్టాల్ ముం
కులు నవ్వులతో, కేరింతల

స్టేషన్‌లో. షుమారు
తలి స్టేషన్‌లో గూడ్స్
ఉందట. అది తొల
కి కారణం. అమ్మాయి
పవలసిన పను లెన్నో
ఖర్చుంది.... నా
ంధువు లెవరూలేరు....
రగోళం అనిపిస్తోంది.
ం పడింది... అసలే
. అలాగే కూర్చొ
యి. విసుగొస్తోంది.
శ్రీవారి కేసి చూశాను.
కళ్ళద్దాలలో నుంచి
న్‌లో వున్న కాంటిన్
తమై వు న్నా యా
టు కేసి చూశాను.
ప ఐదారుగురు యువ
', "టీ" తీసుకుం

టున్నారు. పోటీలు పడ్డట్లు సిగరేట్లు పీలుస్తు న్నారు. "అందులో వింతేమిటి?" అన్నాను శ్రీవారితో.

"సరిగ్గా చూడు ల ి తా! ఆ యువకుల మధ్యలో బెల్ బాటం పాంటూ, పువ్వుల షర్టూ వేసుకొని, హిప్పీ జుట్టుతో వున్నదిఅమ్మాయి...." పరిశీలనగా చూశాను. అవును అమ్మాయే! ఆ డ్రెస్సులో వున్న ఆ అమ్మాయి పద్దెనిమిది, ఇరవై ఏళ్ళ లోపు వయసున్న యువతి. ఇంకా పూర్తిగా బాల్య చాపల్యం వదిలినట్లు లేదు. ఆ కుర్రాళ్ళతో తోసుకుంటూ, తొక్కుకుంటూ, తెగ వాగుతూ, సిగరెట్టు కాల్చేస్తోంది. ఆ వినోదం చూస్తూ క్రమక్రమంగా జనం పోగౌతున్నారు టీ స్టాల్ చుట్టూరా.

ఆ కుర్రాళ్ళా అమ్మాయి భుజాల మీద చేతులు వేస్తున్నారు.... ఏమేమిటో వెర్రి జోకులు .... చూతటాబకి జుగుప్సగా వుందా దృశ్యం....

"ప్చ్! పేదరికం, ఆకలి...., ది క తనం... ఆ అమ్మాయి నెలాటి వి గిరవాటే సాయో చూశావా లలితా! ఏ మంచి అండ వుండి వుంటే, మన లక్ష్మికి చేసినట్లు, ఈ వయసుకు పెళ్ కారా, ఆమె తల్లిదండ్రులు...." అన్నా నిట్టూర్చుతూ, పేపరుమడిచి పెట్టేస్తూ.

"నిజంగా దిక్కులేనిదే అంటారా? తెరువు కల్పిస్తే, ఈ విష వలయం బయట పడ్తుందంటారా?" అన్నాన ఏ

"ఆహా! కానీ ఆ బ్రతుకు తెరువు కల్పిం లెవరు? బహుశ ఎక్కువ చదువు కూడ వుండదా అమ్మాయికి... ఈ స్టేషన్లో ం మార్లు చూశాన్నేను.... నీకిటువేపు రా ఈ దృశ్యమూ కొత్తే!" అన్నారు.

"మీరు చెప్పేందే నిజమైతే, ఆ అమ్మా రాలు పూర్తిగా కనుకోండి."

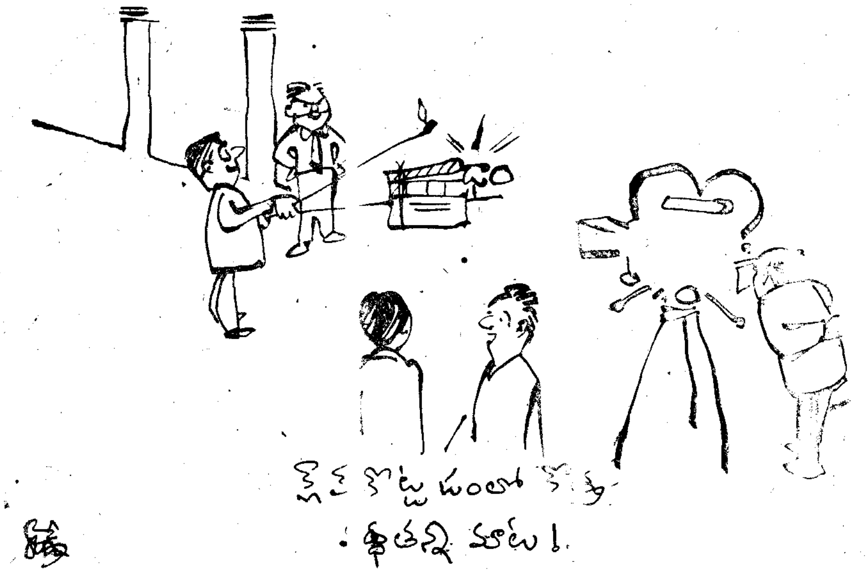

నిజంగా దిక్కులేనిదైతే, నేను కల్పిస్తాను బ్రతుకుతెరువు.... బ్రతకటానికి చదువవసరం లేదు. నీతి నిజాయితీ వుంటే చాలు... ఈ వెధవ అలవాట్లు మాన్పించి, ఇంటిపనికి కుదుర్చుకొని జీతం ఇద్దాం. తిండి, బట్టలు ఇద్దాం... ఏమంటారు?" అన్నాను.

శ్రీవారు నవ్వారు. "ఇది జీవితమోయ్ లలితా! నువ్వు రాసే కథలూ, నవలలూ కాదు.... వాటిలో పాత్రలు నువ్వు మలిచేవి, నీ ఇష్టప్రకారం నడిచేవీనూ! కాని మనుషులు వీళ్లు...."

"అయినా పర్వాలేదు........ ప్రయత్నిస్తాం!" అన్నాను దృఢంగా.

"సర్లే చూద్దాం!" అన్నారు.

ఆ ప్రయాణంనుంచి వచ్చాక వారంరోజుల్లోగా, నేను కతపోరగా, శ్రీవారు ఆ అమ్మాయి (పేరు రాణి)ని ఏకంగా పిల్చుకువచ్చారు... నిజంగానే రాణి అనాథ. తల్లెవరో, తండ్రెవరో తెలీదు. ఊహ తెలిసేంతవరకూ ఓ అడుక్కుతినే ముసలివాడు పెంచాడు. వాడూ ఈమధ్యనే చనిపోయాడు. వాడు నేర్పిన విద్యకూడా అడుక్కుతినటమే. కానీ రాణి కది నచ్చలేదు. కాలేజీ కుర్రాళ్ళతో కబుర్లు చెబుతూ, కాలక్షేపం చేస్తే వాళ్లు చాలాచాలా డబ్బులు ఉదారంగా ఇస్తారు. అడుక్కుతినటంకంటే ఇదే బావుంది రాణికి. రాణే చెప్పిందీ వివరాలన్నీ. ఆ కుర్రాళ్లే ఇచ్చారుట ఇలాంటి డ్రెస్సులు ఐదారు జతలు. అవే వేసుకొంటున్నారుట!"

"బాబుగారెందుకో పట్టుబట్టారమ్మా రమ్మని. వచ్చాను," అంది చివరగా.

భాష శుభ్రంగా వుంది. మనిషీ బాగానే వుంది. కానీ పదిహేను నిముషాలకో సిగరెట్టు అవలీలగా కాల్చేస్తోంది. చైన్ స్మోకర్స్ అయిన మగాళ్లలా. ఇది దుర్భర మనిపించింది. కాలేజీ కుర్రాళ్లే నేర్పారుట ఈ స్మోకింగ్.

"చూడు రాణీ! నీకు మా ఇంట్లో పనిస్తాను. గౌరవంగా పనిచేసుకు బ్రతకటం నేర్చుకో ఈ దురలవాట్లు మానెయ్! తిండికీ, బట్టకూ లోటు లేని జీవితం కల్పిస్తాను. ఆ ఊబిలోనుంచి బయట పడు...." అన్నాను.

"అలాగే. మంచిగా బ్రతుకుతెరువు ఇస్తామంటే ఒద్దంటానా అమ్మా నేను" అంది నవ్వుతో. నాలో మాతృమమత క్షణకాలం పెల్లుబికిపోయింది. "రాణీ! నాకు ముగ్గురు పిల్లలు. మరోబిడ్డ అదనంగా వుందనుకుంటాను" అనుకున్నాను లోలోపల. పైకి అనను.

"మీరు కథలు....నవలలు రాస్తుంటారటగదా? బాబుగారు చెప్పారు!" అంది నవ్వుతూ. "ఆహా! ఏదో-తోచనప్పుడు." నాన్నేశాను. కానీ నా మనసు మాత్రం ఆ జవాబును చాలాచాలా పొడిగించింది.

"రాణీ! నీలాంటి అనాథపాత్రల్ని సృష్టించాను. ఉన్నతంగా మలిచాను. ప్రస్తుతం నిజజీవితంలో నిన్ను మనిషిని చేసి, నా ఆ రచనల్ని సార్థకం చేసుకుంటాను..." అలా....

నెలరోజులూ రాణి నాతోబాటు ఎన్ని పనులు చేసిందో! నిజంగా పెళ్లిపనులన్నీ రాణే చేసింది. తీరి కూర్చొని, సాయంకంటే ఎక్కువగా విమర్శలూ! కల్యాణార్థాలూ చేసే బంధువులు కొందరికంటే రాణి ఎంతో నయమనిపించింది. చక్కగా పొట్టిజుట్టు దువ్వుకుని "రబ్బర్ బాండ్" వేసుకోవటం నేర్పాను. మా అమ్మాయి లక్ష్మి ఓణీలూ, పరికిణీలూ, జాకెట్లూ ఇచ్చాను. వేసుకొంటోంది...సిగరెట్లు మానేసింది. (రాత్రివేళ ఆ అమ్మాయి పడుకొనే పెరటివేపు రూంలో సిగరెట్ వాసన వస్తోంటుందనీ, శ్రీవారన్నారు. కానీ నేను నమ్మలేకుండా వున్నాను.)

లక్ష్మి పెళ్ళిలో రాణి ఎంత చాకిరీ చేసిందో అనూహ్యం! అంత చక్కటి, అణకువ గలిగిన "దాసీ" లేక "సర్వెంట్ మెయిడ్" దొరికినందుకు బంధువులలో చాలా మంది నన్ను అభినందించారు. ఆమె కంత చక్కటి ట్రైనింగ్ యిచ్చినందుకు ఆశ్చర్యం ప్రకటించారు. వీలైతే యిలాటి అమ్మాయిలని తమకు కూడా పంపమని మరీ మరీ కోరారు....నాకు చాలా గర్వం కలిగింది.... నేను కథలు రాయటమే కాదు, ఆచరణలోనూ అలాటి పాత్రలనీ - పాత్రల పట్ల కరుణనీ, పాత్రలలో మార్పునీ - సృష్టించగలనన్న గర్వం నన్ను ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది .... లక్ష్మి కి వేడుకలు మొదలయ్యాయి. కొత్తల్లుడు రావటం - లక్ష్మి, అతగాడూ సరదాగా కబుర్లు, షికార్లు...

రాణి మాత్రం నాకు వంట సాయం ఇంటి పని సాయం చేస్తోంది చక్కగా... శాశ్వతంగా రాణి యిలా వుండిపోతే (మా ఇంటోనే) బావుండిపోను అనిపిస్తోంది.... అలా నా ఆలోచనలుసాగుతుండగానే... కాన్పూర్‌లో మెకానికల్ ట్రైనింగ్ పూర్తి చేసుకుని పెద్దబ్బాయి రాము వచ్చేశాడు. లక్ష్మి పెళ్ళిక్కూడా రాలేకపోయాడు పరీక్షలు... వగైరాల వల్ల....

"ఎవరీ అమ్మాయి?" అన్నాడు హుషారుగా ఇంటి పన్లు చూసుకుంటున్న రాణి కేసిచూచి...

రాణి ముందు టూకీగా చెప్పి, రాణి వేరే పనుల్లోకి వెళ్లాక, రాణిని గురించిన పూర్తి వివరాలు, ఆమె మీద నా ప్రభావం, ఆ పిల్లలో మార్పు వగైరాలన్నీ చెప్పాను వర్ణించి, వర్ణించి.

"కథల్లో పాత్రల్ని ఇంట్లోకి తోలుకువస్తున్నావన్నమాట అమ్మా!" అన్నాడు వాడు నవ్వుతూ.

"తోలుకు రావటం కాదురా రామూ! తీర్చిదిద్దుతున్నాను! శిలల్ని శిల్పాలుగా మలుస్తున్నాను." అన్నాను గర్వంగా.

"ఆల్ రైట్!" అన్నాడు...

"ట్రైనింగ్ పూర్తయింది కదా? ఇక జాబ్ గ్యారంటీగా వస్తుంది మరో నెలలో. రాముకు త్వరగా పెళ్ళి చేసెయ్యటం మంచిది. ఉద్యోగం స్వంత సంపాదన ఏర్పడ్డాక మగ పిల్లలకి పెళ్ళి చెయ్యకపోతే దుర్వ్యసనాలు వచ్చే ప్రమాదం వుంది!" అన్నారు శ్రీవారు.

"అలాగే! మంచి సంబంధం చూద్దాం. నా స్నేహితురాలు నీరజ తెల్సుగా? దాని భర్తమంచి రోరింగ్ ప్రాక్టీస్ వున్న డాక్టర్. ఇద్దరేకూతుళ్ళు పెద్దమ్మాయికి పెళ్ళయ్యింది. రెండవ అమ్మాయి బి.ఏ. పాసైంది. కట్నకానుకలు ఘనంగా ఇస్తారు మనం అడక్కున్నా! పిల్ల అందంగా వుంటుంది. రాముతో చెబుదాం!" అన్నాను.

"కట్నం పుచ్చుకుంటావా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగారు శ్రీవారు...."నీ రచనల్లో కట్నాలు పుచ్చుకోవటం తప్పన్నట్లు గుర్తు...."అన్నారు మళ్ళీ. నిట్టూర్చాను... "అవి కథలు... మన అమ్మాయికి చచ్చీచెడీ నలభై వేలు ఇచ్చామా? పెళ్ళిఖర్చు మరో ఇరవై వేలు అయిందా? మనదగ్గర వుండే ఇచ్చామా ఇంత డబ్బు? నానాగడ్డీ కరిచి ఇచ్చాం కాదా? మరి మన పిల్ల సుఖంగా, సంతోషంగా ఆర్థికపరమైన భద్రత కలిగివుండాలంటే మనం అంతడబ్బూ పణంగా పెట్టాల్సివచ్చింది. ఆ అప్పు అలాగే వుంది. ఎవరు తీర్చాలి? మనంటక్కళ్ళం

తీర్చగలమా? ఇద్దరు మగపిల్లల కట్నాలు పుచ్చుకుందాం! అప్పు తీరుతుంది... మగపిల్లలూ ఓ స్టేటస్‌లో జీవిస్తారు...ఏమంటారు?" అన్నాను. నా మనసుకు వ్యతిరేకమే అయినా అలా మనసును సర్దుకున్నాను. శ్రీవారు బాగా హర్ట్ అయ్యారు: "నో: లలితా! నా సిద్ధాంతాలు నేను ఒదులుకోను....పిల్లల్ని కన్నది మనం. వాళ్ళకి చదువులూ, పెళ్ళిళ్ళూ, చెప్పించి చేయించవలసిన బాధ్యత మనదే! అందుకు ఎదుటివారిమీద "టాక్స్" వేయటం అమానుషం.. నా స్నేహితుడు కేశవరావు తెల్సుగా? తానూ ఆఫీసు గుమాస్తా. అతి నిజాయితీపరుడు. వాడికి ముగ్గురూ కూతుళ్లే. పెద్దమ్మాయి గ్రాడ్యుయేట్. అందంగా వుంటుంది. వాడికి నాకుమల్లేనే కట్నాలు పుచ్చుకోకూడదు, ఇవ్వకూడదన్న ఆదర్శం వుంది. వాడి భార్య మొత్తుకొంటోంది: "ఇక ఈ ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళు ఈ జన్మలో కావు అన్నయ్యా!" అని నాతో.... ఆ అమ్మాయిని కోడలిగా తెచ్చుకుందాం! అవసరమైతే రాముతోబాటు ఆ అమ్మాయి కూడా జాబ్ చేసుకుంటుంది...అంతేగానీ, ఆడపిల్ల తెచ్చే డబ్బుమీద ఒరిగేద్దామనే లేకి మన సత్వాన్ని నీ కొడుకులలో పెంచకు."

నాకు చిర్రెత్తుకవస్తోంది! "వన్ వే ట్రాఫిక్" లా-లక్ష్మికి నలభైవేలు వదిలించు! నిరాముకూ, రవికి పైసా వద్దుట! ఏడి సిద్ధాంతం....అప్పు కింద వున్న ఈ ఇల్లొకటీ పోతే, భవిష్యత్ కొడుకులు, కోడళ్ల మమ్మల్ని పోషిస్తారని గ్యారంటీ ఏముంది? ఆమాటే అన్నాను ఉక్రోషంగా...

"పోషిస్తే వాళ్ళ మంచి—మానవత్వమే పోషించాలి మనల్ని: తప్పు కాదు...ఆ మానవత్వపు ఆలోచన వాళ్ళలో మిగలనీ: డబ్బుతో దాన్ని సమూలంగా తుడిచివేయకు!"

నేను, శ్రీవారు ఇలా తర్జన భర్జనలు పడుతూనే వున్నాం....రాముకు హైదరాబాదులోని రిసెర్చి ఇన్‌స్టిట్యూట్‌నుంచి మంచి జాబ్‌కి ఆర్డర్స్ వచ్చేశాయి....

ఎందుకో....రాణి, రాముతో అతి చనువు ప్రదర్శిస్తోందన్న అనుమానం నన్ను కలిచివేయటం మొదలెట్టిందీ నెలరోజులుగా....వాడి ప్రతిపనికీ నా కంటే ముందసుగా అది పరుగెత్తి తీస్తోంది. రాముకూడా. "రాణీ! రాణీ" అంటూ ప్రతిపనికీ దాన్ని కేకలు వేస్తున్నాడు. కొంపదీసి .... ఛ... ఛ... పనిపిల్లతో ప్రణయం సాగించేంతటి "లేకి"తనం నా బిడ్డల్లో లేదుగా లేదు... అలా రోజుకి అరవైమార్లు నాలో నేనే నచ్చచెప్పుకుంటున్నాను.

"నా పెళ్ళివిషయం నెలరోజుల చర్చలలో ఏం తేల్చారు నువ్వూ నాన్నగారూ?" అన్నాడు రాము ఆరోజు ముఖాముఖి నవ్వుతూ...మరో మూడు రోజుల్లో వాడు వెళ్ళాలి హైదరాబాదు. మగపిల్లలు అలా ముఖాన్న అడిగితే-జవాబు చెప్పటం ఏతల్లికయినా కష్టమే. (కానీ ఇలా స్వేచ్ఛగా అడిగే తీరులో పెంచాననే గర్వంకూడా వుంది నా ఖర్మ!) "ఆలోచిస్తాం!" అన్నాను గంభీరంగా.

రాము పకపక నవ్వాడు. "నీ మొహం! ఆలోచిస్తాం! ఆట! ఆలోచిస్తాం! రాజకీయ నాయకుల బోజు వేసారేమిటే అమ్మా! నీ పెద్దకొడుకేం బుల్లిపాపాయి అనుకుంటున్నావా? మీ ఆలోచనల మీదే ఆధారపడి వుండటానికి....నేనూ ఆలోచిస్తున్నాను!"

ఓంగు అన్నాను. కప్పిపుచ్చుకుంటూ అడిగాను ఏమాలోచిస్తున్నావ్... నా స్నేహితురాలు నీరజ కూతుర్నా? అవును. అదే మంచిది....జోగీజోగీ రాసుకుంటే బూడిద రాలిందన్నట్లు. మీనాన్నగారి ఫ్రెండు కేశవరావుగారి కూతుర్ని పెళ్ళాడితే-ఆయనగారి మిగతా ఇద్దరు కూతుళ్ళ పెళ్లిళ్లు మనమే చెయ్యాలి! నీరజ కూతురైతే చక్కగా, మనం అడక్కుండానే స్కూటర్....స్టీలుసామాన్లు ...బీరువాలు...ఎన్నో, ఎన్నెన్నో...."

"అమ్మా!" నా మాట పూర్తి కాకుండానే అరిచాడు రాము. "నీ అడబుద్ధి పోనిచ్చావుకాదమ్మా. నేను పెళ్ళాడితే, రాణినే..."

"రాణినా... రాణినా?" నాకు హై బి. పి. వచ్చిందా క్షణంలో...

అదీ! నువ్వు రాశావుగా....అలాటి అబలల్ని వివాహం చేసుక ఆదర్శంగా-మార్గదర్శకంగా యువకులుండాలని... ఎలాగూ నీ శిక్షణలో రాణి చక్కటి పద్ధతులు అలవర్చుకుంది.. ఓ అధః పాతాళంలో వుండిన అబలకు చేయూత నిచ్చి, మన ఇంట్లోనూ, ఆ తర్వాత సమాజంలోనూ సముచిత స్థానం కల్పిస్తాను. ఆ జన్మాంతం రాణి నీ పట్ల కృతజ్ఞతగానూ వుంటుంది!"

నాకు తల తిరిగిపోతోంది. రామూయేనా యిలా మాట్లాడటం! వింటున్నదినేనేనా!

నా కుటుంబ ప్రతిష్ఠయేం కావాలి? సాంప్రదాయం ఏం కావాలి?

రాణి ఆ వెనకటి విచ్చలవిడితనం గుర్తొచ్చి శరీరం రోమాంచితమౌతోంది! ఆ పిల్లని కోడలిగా భరించగలనా? ఆమె పిల్లల్ని మనవళ్లుగా, మనవరాళ్ళుగా నా భావితరాల వారసులుగా అంగీకరించి ప్రేమ పంచగలనా?

నో... నో....అది జరగని పని.... ఇంతకంటే కేశవరావుగారి అమ్మాయే మేలు.... ఓ తల్లి... తండ్రి....సాంప్రదాయం ఉన్నాయి, డబ్బు లేకపోతే పీడా పోయె. సంస్కారం ఉంది.

"ఏమ్మా! కథల్లో పాత్రల్ని మలచి, పాఠకుల్ని మభ్యపెట్టడం వరకేనా—"

"కాదురా! అలా ఆదర్శంగా వుండాలని పాత్రల్ని సృష్టిస్తామే గానీ, ఇలా నెత్తికి చుట్టుకుంటామా?" నెర్వస్ అయిపోతూ అన్నాను.

"ఏమో! అదంతా నాకు తెలీదు. నీ రచనలు చదివి ప్రభావితుణ్ణయిన యువకులలో నేనూ ఒకణ్ణి. సో! నేను రాణినే..."

నేను దబ్బున కింద పడిపోయాను—శరీరమంతా చమటలు పట్టివుండగా! శ్రీవారు రామునేదో కేకలేస్తుండగా నాకు స్పృహ వచ్చింది. షుమారు మూడు నిముషాలు నాకేమైందో నాకు తెలీదు!

o o o o

"చూడు రాణీ! లక్ష్మి కాపురానికి వెళ్ళిపోయింది. పెద్దబ్బాయి ఉద్యోగంలో చేరుతున్నాడు రేపు వెళ్ళి. చిన్నవాడు ఎప్పుడో శలవులకు తప్ప రాడు. వాడికింకా రెండేళ్ళ చదువుంది. ఇంట్లో నేనూ, మీ బాబుగారేకదా ఉంటాం! నేను చేసే పనేముంది?" అన్నాను ఆ రోజు రాణితో మెల్లగా.

నావేపు నిశితంగా చూసి అంది రాణి "నా అవసరం యిక లేదని చెబుతున్నారు. అంతే కదమ్మా?"

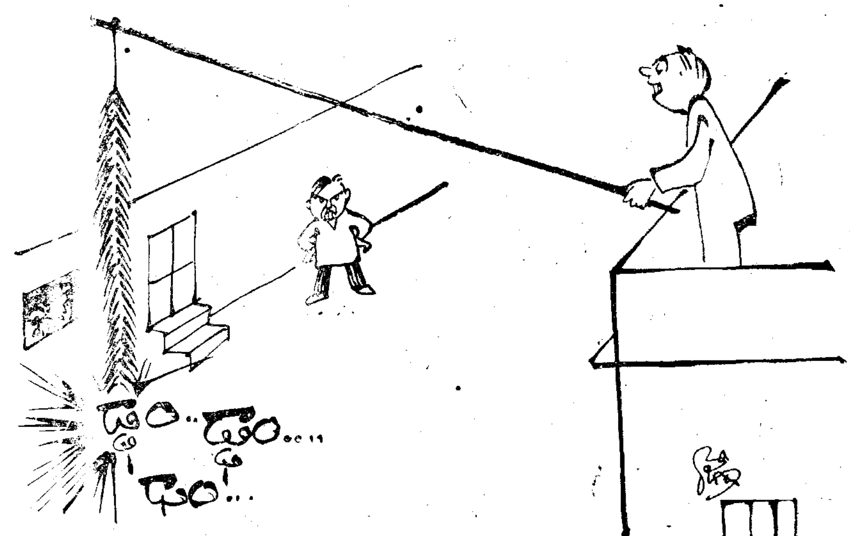

"అ! అ! బొత్తిగా అలా కాద[illegible] కో—ఎప్పు దేనా అవసరం వస్తే పిలిపిస్తాను."

"ఈలోగా ఎక్కడే నా బ్రతుకు! అంటున్నారు అంతేనా?" రాణి కిలకిల నవ్వింది. [illegible]ను నేర్పిన నాగరికత, సంస్కారం రాణి చా[illegible] చక్కగా ఎగ్జిబిట్ చేస్తోంది: మరొకప్పుడైతే సంతోషించే దాన్నే కానీ,రాము మాటలు గుర్తొ స్తే ..సంతోషం కలగటంలేదు. నా మీద నాకే కో[illegible] వస్తోంది. రాణి నవ్వులో నా తెలివి తక్కువ ప్రతిధ్వని స్తోంది.

"నాకు తెలుసమ్మా... ఇట్లా ఎప[illegible]డో గెంటే స్తారని....

"ఛా.... ఛా.... గెంటెయ్యటం కాదు...." మా ట ల కో స ం తడుముక్కున్నాను.... రాణి నవ్వింది "మరేమిటి ?" అడుక్కుతింటున్న దాన్ని, కాలేజీ కుర్రాళ్ల, హుషారు [illegible], పాంట్లూ శ్లాకులూ తొడిగించారు... సిగరెట్[illegible] తాగటం నేర్పారు[illegible] వాళ్ళతో బాటు సినిమాలకి, షికార్లకి తిప్పా[illegible] నాకు తిండికి, బట్టలకూ [illegible]టు లేకుండా చూచు[illegible]రు. ఖోలెడన్ని డబ్బులి[illegible]వారు: నేను వారితో [illegible] సిగరెట్లు తాగితే వాళ్ళ[illegible] అదోగొప్ప!

అ[illegible] [illegible]వితం అమ్మా ! అది త[illegible]ని నాకు తెల్సు. [illegible] తప్పనిసరి. రాటుదేలి పోయాను. మోటుగా [illegible] మార్గంలోనే సాగిపో[illegible]ను.. కానీ మధ్యలో[illegible] బుగారు వచ్చి, మీ గ[illegible]ంచి చెప్పి, పిల్చుకు[illegible]చ్చారు.... వచ్చేటప్పుడే [illegible]కుతెల్సు... ఇదెంత కా[illegible]మో సాగదని.... ఆపాటి ఆలోచ న ని నా బ్ర తు కు నా కు నే ర్పి ం ది. మీరు న[illegible] మార్చారు. మా [illegible] లు అడ పిల్లల్లా [illegible]డేలా చేసారు. పని పాటా నేర్పారు.. మీరు నాక[illegible] ఏలోటూ చేయలేదు. [illegible] మే ర కు నేనూ మీ[illegible] పని చేశాను.

మీరు [illegible]లోచించ లేక పోయిందొ[illegible]కటేఅమ్మా ! మీ అమ్మా[illegible]యి అంత వయసే క లి గి వు న్నా

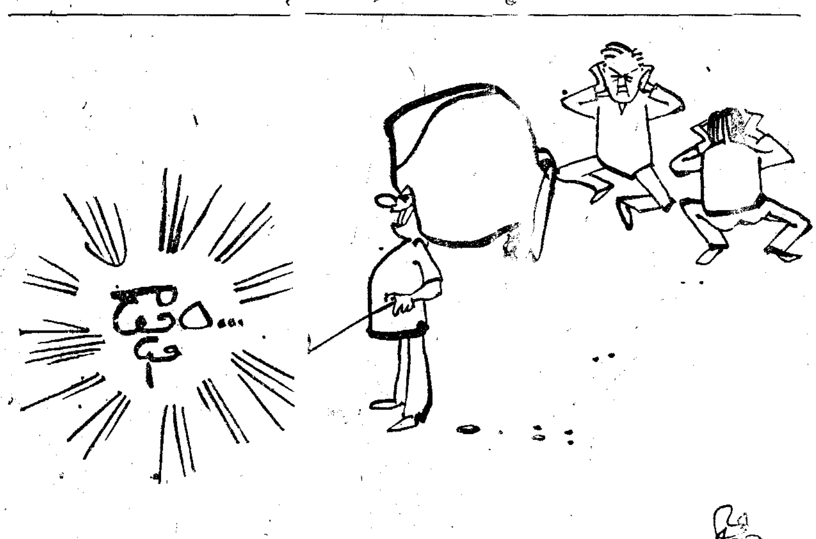

నాలో... (మీ అమ్మాయికి మీరు పెళ్లి చేశా[illegible] మీ అల్లుడు గారూ, అమ్మాయీ, నా కళ్ల ము[illegible] సరదాగా తిరిగారు....) మీ అమ్మాయికి [illegible] వయసు సహజమైన ఆలోచనలుంటాయని..." రాణి క్షణకాలం ఆగింది.

అవాక్కుగా వుండిపోయాను....

"మీ అబ్బాయిని పెళ్లాడేస్తి, మీ కోడల[illegible] పోదామన్న ఆత్యాశ నాకు లేదు... మీ రెలా[illegible] ఒప్పుకోరని నాకు తెల్సు.... అంచేతే మీఅబ్బా[illegible] నన్ను పెళ్లాడ తా న ని చెప్పినపుడు - న[illegible] "నా లాటి పేద అమ్మాయిని పెళ్లాడు. న[illegible] కాదు." అని చెప్పాను తె లు సా ? కా నీ [illegible] అబ్బాయి పట్ల ఆకర్షణ కూడా ఏర్పడ కుం[illegible] ఎ లా వు ం డ గ ల న ను కున్నారు .... సరే వెళతాను. ఎక్కడికి ? ఎవరు నా[illegible] పనిస్తారు ? ఇ ం టో వుంచుకుంటారు ? [illegible] తాంతం పోషిస్తారు.... పోషణే కాదు, నా[illegible] రక్షణ, భద్రత ఎవరిస్తారు ? ఊహు[illegible] ! ఎవ[illegible] యివ్వరు.:, నేను రోజూ రాత్రి వేళ మ[illegible] ఒకటి, రెండు సిగరెట్లు కాలుస్తున్నాను. బాబుగా[illegible] గమనించారది...

నా పాత జీవితంలోకి వెళ్లాల్సిందే తప్ప, మ[illegible] మార్గం లేదు....

మీ ఇంట్లో వుంటే, మీకు తలతిరుగుడు రోజూ వచ్చి, స్పృహతప్పి పడిపోతారు.

నాకు నా పాంట్లూ, శ్లాకులూ ఇప్పించం[illegible] ఓ పదిపదిహేను రోజులకు సరిపడ్డా, అన్నాని[illegible] కాఫీకి, సిగరెట్లకి ఖర్చులివ్వండిచాలు. నా[illegible] తెరువు నేను చూసుకుంటాను."

నేను మాట్లాడలేకపోయాను. రాణి చెప్పి[illegible] కఠోర సత్యాలముందు, నా రచనలూ, వాటిలో[illegible] పాత్రలూ పేలవమని తేలిపోయింది.

శ్రీవారు, నేను ఆలోచించుకుని, రాణికొ[illegible]ంత డబ్బిచ్చి పంపేశాము.

ం ం ం

రాణి అయితే వెళ్ళిపోయిందిగానీ రాణిప[illegible] నేను పెంచుకున్న మమత మాసిపోలేదు.

మళ్ళీ ఆ పాంట్లు, శ్లాకులూ, వేసుక, హిప్పీ జుట్టుతో, నిర్లక్ష్యంగా సిగరెట్లు కాల్చుతూ, కుర్రాళ్ళతో కబుర్లుచెబుతూ...అలాఅలా పతన[illegible] పోతుందా ఆ అమ్మాయి ? ఆ అమ్మాయిలో మంచి జీవితంపట్ల ఆసక్తి సృష్టించాను. ఆడపి[illegible] ఎలా ప్రవర్తించాలో నేర్పాను. కానీ...కానీ తిరిగి ఆ నరకంలోకి తోసేశాను ! నా ఇంట్లో స్థానం ఇవ్వలేకపోయాను...

రాత్రింబగళ్లు ఇదే ఆలోచన! ఇదే ఆవేదన.

ం ం ం

మళ్ళీ మామూలు ఆరు నెలల తర్వాత ఓ ప్రయాణం. అదే స్టేషన్ ! ట్రెయిన్ ఓ అరగంట ఆగింది. అదే టీ స్టాల్ !

అప్రయత్నంగా నా కళ్లు రాణి కోసం [illegible] కాయి ... పక్కనున్న శ్రీవారు కూడా కుతూ

హలంగా చూస్తున్నారు ..., చాలా సేపు ఎవరూ కనిపించలేదు ...

"అమ్మా ! బాబుగారూ !"

కేక వినవచ్చిన వేపు చూశాను. టీ స్టాల్ కు కాస్త దూరంలో మరో టీ స్టాల్ నుంచి వచ్చిందా కేక. చాలా రద్దీగా వున్నారక్కడ జనం ... ముఖ్యంగా కుర్రకారు. అందర్నీ తప్పుకుని టీతో మా కంపార్టుమెంటు దగ్గరికి పరుగెత్తుకొచ్చింది. అంత క్రితం ఆ స్త్రీ అందరికీ "టీ" కప్పులలో యిస్తోంది 'ఓ పని కుర్రాడు కప్పులు కడుగుతున్నాడు. శుభ్రంగా వుంది జాకెట్టుతో వుంది. జుట్టు చక్కగా బన్ పెట్టి ముడివేసుకుంది. నుదుట ఎర్రని కుంకుమ, మెడలో కోల్డుగోల్డు నల్లపూసల దండ వుంది.

క్షణ కాలం గుర్తు పట్టలేకపోయాం. గుర్తు పట్టాక నా హృదయంలో ప్రేమ పొంగులు వారింది. శ్రీవారు వాత్సల్యంగా చూచారు.

"బావున్నావా రాణీ? ఏం చేస్తున్నావ్ ?"

నాకు మాటలు పెగల్లేదు.

"బావున్నాను బాబుగారూ! పెంటూ, శ్లాకులైతే తెచ్చుకున్నానే గానీ, అవి వేసుకనే బుద్ధి అవలేదండీ మళ్ళీ యిక్కడికి వచ్చాక .... సిగరెట్లు యిప్పుడూ ఏ రాత్రి వేళో ఒకటో, అరో కాలుస్తానుగానండీ, తిరిగి అలా కుర్రాళ్లతో కబుర్లు చెబుతూ కాల్చాలని పించలేదు .... అయితే బ్రతుకు తెరువు ఎట్లా? అన్నది పెద్ద సమస్యై కూర్చుంది యిక్కడికి వచ్చాక.

"వెనకటిలాగే బ్రతకరాదా ?" అన్నారు కొందరు కాలేజీ కుర్రాళ్లు.

ఊహూఁ! ప్రయత్నించా గానీ, నా వల్ల కాలేదు... ఎందుచేతో తెలుసా బాబుగారు?" ఆగింది రాణి నాకేసి చూచి నవ్వింది. గర్వంగా, "విభ్రాంతిగా చూస్తున్న నేను మాట్లాడలేను ....

"ఎందుకు" శ్రీవారు కుతూహలంగా అడిగారు ....

"అమ్మ నాతో .... అది తప్పుదోవ అనే ఆలోచనను పరోక్షంగా రేపింది... అది నాతో అనుబంధం వుంది ... ఇంకెలా ఆ దారిలో నడవగలను చెప్పండి. వారం రోజులు యీ స్టేషన్‌లోనే ఈ బెంచీల దగ్గరే తచ్చాడుతూ ఆలోచించాను.

మీ రిచ్చిన డబ్బుంది నా దగ్గర .... పది మందిని ఆకర్షించగల చలాకీ తనం – నా వెనకటి జీవిత తాలూకుది నాలో వుందింకా. అయితే నన్ను నేను ఎరగా వేసుకుని కాదు. ఊరికే హుషారుగా కబుర్లు చెబుతూ మనుష్ఫుల్ని ఆకర్షించవచ్చు ననిపించింది ....

అంతే .... అదో ఆ కనిపిస్తున్న టీ బంకు నడుపుతున్న మళయాళీ అతనున్నాడు చూడండి. వయసుమీరిన వాడే. మా మంచి వాడు. అతగాడితో ఆలోచించాను. తన బంకు పక్కనే కొంత జాగా కేటాయించాడు. నా టీ బంకు పెట్టిన లక్షణంగా బ్రతుకు తెరువు ఏర్పడింది, ఆ మళయాళీ అతనికీ ఎవరూ లేరు. నన్ను పెళ్ళాడతా నన్నాడు. సరే నన్నాను ... పెళ్ళాడేం ఇద్దరం హాయిగా బ్రతుకుతున్నాం. ఏమంటా ట్రెయిన్ కదిలేందుకు గుర్తుగా స్టేషన్‌లో కొట్టారు.... "చాలా సంతోషం రాణి! "అన్నారు హృదయం నిండుగా పెల్లుబికిన ప్రేమ, నిండుగా, కన్నీటి రూపంలో వుబికి వచ్చింది

"ఇదుగో ఈ ఏభై రూపాయలూ, మీ బహుమతిగా యిస్తున్నాం, నేనూ, మీ అమ్మా, తీసుకో !" అన్నారు శ్రీవారు వాత్సల్యంగా..

"ఒద్దు బాబుగారు ! మీ ఆశీస్సులే... రూపాయల పెట్టి నాకు .... నిజానికి మీరలాన ఆ కొద్ది నెలలైనా దగ్గరకు తీయకపోతే, బ్రతుకు ఈ పాటికి ఏమైపోయుండేదో ! మళ్ళీ మిమ్మల్ని కలుసుకోగలనను కోలేదు...

ట్రెయిన్ కదిలింది ... రాణి చెయ్యి ఊపుతోంది .... గృహిణిగా .... భర్తతో బాటు వ్యాపారం చేస్తూ, గౌరవంగా జీవిస్తున్న స్త్రీగా నిండు మనసుతో ...

గ్రామ్స్ : ఏసియాటిక్

ఫోన్స్ : ఆఫీస్–76365
మేనేజింగ్ పార్టనర్–77560

ఏషియాటిక్ ట్రేడర్స్ (రిజిష్టర్డ్)

ఫార్మస్యూటికల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

కాంగ్రెస్ ఆఫీస్ రోడ్, బకింగ్‌హామ్ పేట పోస్టు

పి.బి. నెం. 324, విజయవాడ–520002

—✳—

డిస్ట్రిబ్యూటర్సు ఫర్ :

ఎబోట్ లేబొరేటరీస్ (ఇండియా) ప్రై. లి., బొంబాయి.
హోయ్‌స్ట్ ఫార్మస్యూటికల్స్ లిమిటెడ్, బొంబాయి.
రూస్సెల్ ఫార్మస్యూటికల్స్ (ఇండియా) లిమిటెడ్, బొంబాయి.
డ్యుఫార్-ఇంటర్‌ఫ్రాన్ లిమిటెడ్, బొంబాయి.
యం. ఐ. టి. లేబరేటరీస్, బెంగుళూరు.
ఎబర్స్ ఫార్మస్యూటికల్స్ ప్రై. లిమిటెడ్, బొంబాయి.